

"NAGYON JÓ ÉRZÉS MINDEN NAP BEMENNI A GYEREKEKHEZ AZ ISKOLÁBA, HISZEN MINDIG SZERETETTEL VESZNEK KÖRÜL"

INTERJÚ GERGELYNÉ ÁDÁM ILDIKÓVAL

Az interjúsorozat tervét az a gondolat inspirálta, hogy bemutassuk azokat az elkötelezett szakembereket, akik az EKE Jászberényi Campus különböző képzéseinek szakmai gondozásában vállaltak aktív szerepet.

A gyógypedagógia szakos hallgatók mentorával, a Szent István Körúti EGYMI, Általános Iskola, Szakiskola és Készségfejlesztő Iskola gyógypedagógusával, Gergelyné Ádám Ildikóval beszélgettünk.

Mióta dolgozol az intézményben, mi motivált a pályaválasztásban?

26 éve dolgozom jelenlegi munkahelyemen.

Egészségügyi szakközépiskolában érettségiztem. A kórházi gyakorlatom során kerültem kapcsolatba sérült gyerekekkel. Ez a szituáció motivált az oligofrénpedagógia-pszichopedagógia szak elvégzésére.

A Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Tanárképző Főiskola elvégzése után kis idővel gyógypedagógiai tanárként kezdtem dolgozni 26 évvel ezelőtt. Ezt az időt különböző beosztásokban, de ugyanabban az intézményben töltöttem el, ahol jelenleg is dolgozom.

Mi volt az előzetes elképzelésed a gyógypedagógusi munkáról és mennyiben más a gyakorlat?

Elképzeléseim nem sokban tértek el a mindennapi gyakorlattól.

Annyiban mégis, hogy a vártnál kisebb lépésekben lehet haladni, hiszen a fejlődés üteme igen lassú. Sajnos sok esetben a szülőkkel való együttműködés nehézsége új elemként jelenik meg a munkámban. Arra kevésbé számítottam, hogy ez a tényező milyen nagy hatással van a gyermekek fejlődésére.

Kiknek ajánlod ezt a pályát?

Olyanoknak, akik nem sajnálatból jönnek a pályára...

Emellett kellő elhivatottsággal, türelemmel és alázattal rendelkeznek ahhoz, hogy sérült emberekkel foglalkozzanak.

Miért szereted a munkád?

Az abszolút bizalom, a nyitottság és az őszinteség mindig meihat és energiával tölt el.

Nagyon jó érzés minden nap bemenni a gyerekekhez az iskolába, hiszen mindig szeretettel vesznek körül. Hálásak azért, amit lelkileg kapnak. Több osztályt vezethettem végig elsőtől a nyolcadik évfolyamig. Nagyszerű látni, hogy az eleinte csetlő-botló gyermekekből önbizalommal teli, érdeklődő, magabiztos serdülőket tudunk nevelni. Szeretem a mentálhigiénés foglalkozásaimat is, hiszen sok tanulónak, szülőnek csak ezek a beszélgetések jelentenek segítséget, hogy túl tudjanak lépni a kialakult kríziseiken. Az abszolút bizalom, nyitottság, őszinteség mindig meihat és energiával tölt el, bár az értelmi sérülteknél nem mindig könnyű azt a kommunikációs csatornát megtalálni, melyen át tudják adni érzéseiket, gondolataikat.

Hogyan jellemeznéd a hivatásodat?

A gyógypedagógusi munka 5 szóban:

Szeretet, bizalom, kongruencia, szakértelem és alázat.

A napi feladataidat milyen módon segíti a főiskolán megszerzett tudás?

Már nagyon régen végeztem el a főiskolát, azóta több területen is szemléletváltás történt.

A megszerzett tudásom jó kiindulópont, hiszen segít elindulni a munkám során felmerülő nehézségek megoldásában, eligazodni a szakirodalomban. Sok neves gyógypedagógus tanított, így az általuk publikált anyagokat is nyomon követem.

Mi a legkedvesebb főiskolai történeted?

„Minden gyermek, még a legsúlyosabb állapotban lévő is, fejleszthető!”

Ez az idézet Gordosné dr. Szabó Annától származik, sokszor elismételte, nem felejttem el. Ő is egyike volt azoknak a nagy szaktekintélyű gyógypedagógusoknak, akik tanítottak. Szeretettel és tisztelettel, de leginkább hálával gondolok vissza rá, és a többi neves tanáregyéniségre, dr. Göllész Viktorra, Lányiné dr. Engelmayer Ágnesre és Dr. Buday Józsefre.

Ha lenne rá lehetőséged, mit és hogyan változtatnál a munkádon?

Bővíteném a személyi feltételeket.

Mindenképpen több gyógypedagógiai asszisztensre lenne szükség az osztályokban.

Mik a tapasztalataid a hallgatók gyakorlatáról?

Sok esetben intézményünkben találkoznak először sérült emberekkel.

Ez lelkiileg megviseli néhányukat. A legtöbb hallgató érdeklődő.lgyekeznek az általam adott instrukciókat megfogadni, de egyéni ötleteiket is kamatoztatják a gyakorlatokon.

Mi a legkedvesebb iskolai történeted?

Nap mint nap sokat nevetünk.

Táborozás előtt elkészítettem az autista tanulók számára egy képes napirendet, ahol fotók, fényképek segítik a megértést. Az utazás során egy sorompóhoz érkeztünk, ahol a jelzés pirosra váltott. Az egyik 2. osztályos tanulóm kissé méltatlankodva jegyezte meg: „Tanárnéni, nem jól csináltad a napirendet, nem tetted bele, hogy jön a vonat!”

Hogyan pihened ki a napi feszültségeket?

Tevékenykedek, kertészkedem és olvasok.

Szívesen készítek fejlesztő eszközöket a tanulóimnak. Nagyon szeretek beszélgetni a családommal, kertészkedni és olvasni is.

Mik a nehézségek, árnyoldalak a hivatásodban?

A túl sok időt igénylő feladatok.

A túlzott adminisztrációs kötelezettség sok időt vesz el a gyermekek fejlesztésére szánt felkészülési időből, a szemléltető eszközök készítéséből. Nehéz és időigényes feladat a mindennapos felkészülés, ugyanis minden osztályban - így az én csoportomban is - minden órán differenciált, sérülés-specifikus módszereket, eszközöket alkalmazunk. Egyes módszerek kudarca után új és új ötletekkel próbálkozom, amíg a megfelelő megoldási módra rátalálok, hogy elősegíthessem a tanulók továbbhaladását.

A főiskolai hallgatók gyakorlata mennyiben érinti napi teendőidet?

Jó érzés hallani a hallgatók reflektálását a tanórán látottakra.

Sok kérdést fogalmaznak meg, melyekkel újabb lendületet adnak a munkám során. Többletmunkát csak akkor jelent a hallgatók fogadása, amikor fel kell készítenem őket egy-egy foglalkozás tartására, illetve ellenőriznem kell a hospitálási naplóikat.

Van családot? Mi a hobbid?

Jelenleg a második férjemmel élek, aki már nyugdíjas.

Két saját gyermekem van, a fiam mérnök-informatikusként Svájcban dolgozik. A lányom kereskedelem-marketing szakon végzett egyetemet, jelenleg egy külföldi érdekeltségű cég igazgatójának személyi asszisztense. Két nevelt fiam van, velük is jó a kapcsolatom. Hobbim az olvasás, a kézműveskedés és a séta a természetben.

Hogyan látod magad 10 év múlva?

Különböző területeken szeretnék tevékenykedni:

Szeretném a tudásomat, tapasztalataimat átadni. Továbbképzéseken, tudásmegosztó fórumokon vennék részt. Folytatnám a mentálhigiénés és a szakértői munkám. Létrehoznék egy önsegítő csoportot sérülteket nevelő szülőknek.

